

Către: DI Octavian Armașu
Ministrul Finanțelor

Nr. 6 din 09 februarie 2016

Ref: Proiectul politicii fiscale și vamale pentru anul 2016 (proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative¹)

Stimate domnule Ministru,

În numele Asociației Patronale "Camera de Comerț Americană din Moldova" (în continuare „AmCham”), Vă prezentăm comentariile noastre la proiectul de lege ce vizează **Politica fiscală și vamală pentru anul 2016**.

Comentariile noastre sunt prezentate în **Anexă** la această adresare.

Ținem să Vă informăm că proiectul politicii fiscale și vamale pentru 2016 cuprinde o serie de norme care, în opinia noastră, necesită revizuire sau excludere. Ne referim în mod particular la următoarele subiecte:

- Intenția introducerii mecanismului prețurile de transfer. Având în vedere complexitatea acestui mecanism, precum și noutatea acestui concept pentru Republica Moldova, propunem **amânarea pe o durată rezonabilă a implementării în legislația fiscală a Republicii Moldova a reglementărilor privind prețurile de transfer.**
- Intenția Ministerului de Finanțe să instituie o nouă obligație față de persoanele juridice, în conformitate cu care aceste categorii de contribuabili urmează să efectueze evaluarea și reevaluarea bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului respectiv. Costurile de evaluare urmează să fie suportate de către persoanele juridice în cauză. Luând în considerare aceste prevederi, ne pronunțăm împotriva promovării acestora norme.
- Introducerea interdicției de a părăsi țara, în cazul admiterii restanței la bugetul public național în sumă de 100 000 lei de către persoane juridice și în sumă de 5 000 lei de către persoane fizice. Considerăm că introducerea normei respective ar limita drepturile contribuabililor la libera circulație, inclusiv peste hotarele republicii. Conform practicii existente asemenea decizii pot fi luate de instanțele de judecată, dar nu de către autoritatea fiscală.
- Anularea conceptului certificării sistemelor informaționale, care urmează a fi pus în aplicare începând cu 01.01.2017, precum și a prevederilor care permit Serviciului Fiscal de Stat de a ridica de la contribuabil sistemele informaționale computerizate.
- Propunem revizuirea conceptului deductibilității autoturismelor folosite de persoanele specificate la grupele minore 112 și 121 din Clasificator atât din perspectiva impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, cât și TVA.
- Propunem ca până la aprobarea unor norme din partea autorităților responsabile, deducerea rezidurilor, deșeurilor și perisabilităților naturale să fie efectuată în baza normelor aprobate de administratorul companiei.

Totodată, atragem atenția asupra necesității respectării prevederilor art. 7 alin.(1¹) din Codul Fiscal privind intrarea în vigoare a modificărilor peste 180 zile de la publicare.

Rugăm susținerea de către Ministerul Finanțelor a propunerilor noastre. Suntem gata să acordăm Ministerului Finanțelor suportul necesar pentru îmbunătățirea proiectului de lege.

Vă mulțumim pentru colaborare și Vă rugăm să nu ezitați să ne contactați pentru orice informații adiționale.

Cu deosebit respect,
Mila Malairău

Director executiv al Asociației Patronale
"Camera de Comerț Americană din Moldova"

¹ <http://particip.gov.md/proiectview.php?l=ro&idd=2819>

Recomandările Camerei de Comerț Americane din Moldova (AmCham Moldova) aferente proiectului Politicii fiscale și vamale pentru 2016

Codul Fiscal al Republicii Moldova

Nr.	Denumirea articolelor, care se propun spre modificare	Comentarii și recomandări
TITLU I (Dispoziții generale) TITLU II (Impozitul pe venit)		
1.	Reglementări privind prețurile de transfer	Potrivit proiectului de lege, se propune introducerea conceptului de prețuri de transfer. Având în vedere complexitatea acestui mecanism, precum și noutatea acestui concept pentru Republica Moldova, propunem <u>amânarea pe o durată rezonabilă a implementării în legislația fiscală a Republicii Moldova a reglementărilor privind prețurile de transfer</u>, datorită raționamentelor expuse mai jos. În ultimii ani, mediul de afaceri din Republica Moldova a fost supus unor costuri și riscuri semnificative: riscuri valutare (în special, pentru companiile care au contractat împrumuturi în valută străină sau care se ocupă cu operațiuni de import), riscuri monetare – caracterizate prin majorarea costurilor deservirii finanțării unei afaceri (rata dobânzii pentru un credit în MDL depășește rata de 20%), riscuri de piață (diminuarea cererii și a puterii de cumpărare a populației din Republica Moldova), riscuri naturale (seceta din vara anului 2015), etc. Implementarea reglementărilor privind prețurile de transfer va duce la costuri suplimentare semnificative atât pentru autoritățile fiscale, cât și pentru contribuabili. De exemplu, pentru procurarea unei baze de date specializate Amadeus (care este absolut necesară pentru determinarea prețului de piață în baza metodelor propuse în proiectul de lege) este necesară o sumă anuală de peste 20,000 EUR. Suplimentar, se adaugă costurile privind instruirea personalului, consumarea timpului pentru pregătirea dosarului prețurilor de transfer, etc. În mod alternativ, agenții economici pot apela la serviciile companiilor de audit pentru întocmirea dosarelor prețurilor de transfer. De regulă, reglementările privind prețurile de transfer sunt implementate în statele unde există o cotă ridicată a impozitului pe venit și care are drept obiectiv protejarea bazei impozabile de la transferul profiturilor în state unde există o cotă mai redusă a impozitului pe venit. Implementarea acestor prevederi în Republica Moldova este inoportună, datorită faptului că se aplică o cotă a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător de 12%, care este una din cele mai reduse din Europa. Respectiv, avantajele de la implementarea reglementărilor privind prețurile de transfer vor fi net inferioare costurilor aferente. Având în vedere complexitatea acestui mecanism, precum și nouătatea acestui concept pentru Republica Moldova, propunem ca obligația privind pregătirea și prezentarea dosarelor privind prețurile de transfer să fie introdusă treptat (similar cum a fost implementată prezentarea declarațiilor electronice). În acest sens, propunem (i) să fie stabilit un plafon valoric pentru tranzacțiile contolate care urmează a fi documentate și (ii) aplicarea treptată a mecanismului, având în vedere mărimea contribuabilului (de exemplu, la început conceptul să fie aplicabil contribuabililor mari).

2.	Propunere AmCham Articolul 5. Noțiuni generale pct. (32) Propunem revizuirea art. 5, pct. (32), precum și completarea acestuia cu lit. g) adăugând o nouă modalitate de determinare a datoriei drept una compromisă	Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem următorul concept nou ce se referă la optimizarea procedurii de trecere la cheltuieli deductibile a creanțelor nerecuperabile. Problema: Agenți economici dispun de creanțe nerecuperabile. Pentru casarea acestora agentul economic urmează sau să achite impozitul pe venit ((cu reintroducerea impozitului pe venit de 12% problema a devenit actuală) sau, conform art. 5 p. 32)) în CF, pentru a confirma că datoria este compromisă să suporte costuri suplimentare sub formă de taxă de stat de 3% + serviciile avocaților + costurile executorului judecătoresc + costuri de timp - doar pentru a obține în final un act care confirmă imposibilitatea executării creanței. Ulterior în temeiul acestui act agentul economic trece la cheltuieli deductibile datorită compromisă. Soluția în UE Agentul economic care știe că are creanța nerecuperabilă sau prezumă că creanța este nerecuperabilă - solicită un raport de la o companie de colectare a datoriilor. În cazul în care aceasta confirmă inoportunitatea recuperării pe cale judiciară - agentul economic casează creanța fără a plăti alte taxe sau impozite. Concomitent, pentru a evita abuzurile, țările UE reglementează suplimentar limita maximă a unor astfel de creanțe care pot fi trecute la cheltuieli deductibile în asemenea mod. De regulă, limita maximă este de 100.000 EUR. Pentru Moldova acest plafon poate fi redus substanțial (spre exemplu, până la o sumă de 50.000 lei). În opinia noastră este important ca să existe un asemenea mecanism care să permită deducerea cheltuielilor/datoriilor compromise pentru creanțe mai mici, fără necesitatea de a apela în instanța de judecată. De asemenea, în opinia noastră, fiecare caz trebuie analizat separat, cu emiterea documentelor confirmative respective de diverse autorități competente desemnate în parte. Aceasta ar reduce din 100% de adresări către instanțele de judecată. Multe din punctele articolului nu țin nemijlocit de competența instanței de judecată, iar procedura de adresare în judecată este una costisitoare, anevoioasă și de lungă durată. Propunere Așadar, propunem revizuirea art. 5 cu p. (32) după cum urmează: „Datorie compromisă – creanță nerambursabilă în termen de 2 ani de zile din data formării acesteia: A) în cazurile când valoarea datoriei nerambursabile nu depășește suma de 50000 lei, dacă: a) agentul economic lichidat nu are succesori de drepturi, <u>fapt confirmat în baza certificatului emis de lichidator;</u> b) persoana juridică sau fizică care desfășoară activitate de întreprinzător, declarată insolubilă, nu are bunuri, <u>fapt confirmat în baza certificatului emis de administratorul insolvenței;</u> c) <u>persoana juridică</u>, persoana fizică care nu desfășoară activitate de întreprinzător și gospodăria țărănească (de fermier) sau întreprinzătorul individual nu are, în decurs de 2 ani din ziua apariției datoriei, bunuri sau este în insuficiență de bunuri ce ar putea fi percepute în vederea stingerii acestei datorii, <u>fapt confirmat la alegerea contribuabilului prin raportul unei companii de colectare a datoriilor care confirmă inoportunitatea recuperării datoriei sau de către actul respectiv al instanței de judecată;</u> d) persoana fizică a decedat și nu mai există persoane obligate prin lege să onoreze obligațiile acesteia, <u>fapt confirmat prin certificat emis de notarul de la ultimul loc al domiciliului persoanei fizice decedate;</u> e) persoana fizică, inclusiv membrii gospodăriei țărănești (de fermier) sau întreprinzătorul individual, care și-a părăsit domiciliul nu poate fi găsită în decursul termenului de prescripție stabilit de legislația civilă, <u>fapt confirmat prin certificat emis de organele competente ale Ministerului Afacerilor Interne a RM;</u> B) în cazurile când valoarea datoriei nerambursabile depășește suma de 50000 lei, documentul justificativ pentru recunoașterea creanței drept compromise se consideră actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc (decizie, încheiere sau alt document prevăzut de legislația în vigoare) potrivit căruia perceperea datoriei nu este posibilă. Calificarea datoriei drept compromise, în cazurile specificate mai sus, are loc doar în baza documentului corespunzător prin care se confirmă apariția circumstanței respective de implicare într-o formă juridică în condițiile legii.”

3.	Articolul 8. Drepturile și obligațiile contribuabilului	<u>alineatul (2) se completează cu literele c³, d¹) și d²) cu următorul cuprins:</u> d¹) să efectueze conform legii evaluarea și reevaluarea bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului pe bunurile imobiliare; Considerăm că impunerea obligației de efectuare a evaluării și reevaluării bunurilor imobiliare de către contribuabili în scopuri fiscale nu este binevenită. Stabilirea bazei impozabile privind acest impozit a fost pusă pe seama autorităților statale care în final beneficiază de această sursă de venit și prin urmare schimbarea modalității respective ar veni în contradicție cu acest principiu și ar impune o povară suplimentară pentru agenții economici. Concomitent cu introducerea obligației de evaluare și reevaluare de către agenții economici a bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului pe bunurile imobiliare, care presupune suportarea de către agenții economici a unor costuri semnificative, proiectul de lege vizează introducerea unei amenzi în mărime de 100 mii lei pentru agenții economici care nu respectă această obligație. Considerăm că <i>suma amenzii prevăzute în acest caz este una exagerată</i>, nefiind corelată în nici un fel cu prejudiciul adus bugetului în condițiile nerespectării obligației de (re)evaluare a bunurilor imobiliare, și, respectiv, urmează a fi revăzută. În acest sens propunem de a exclude acest concept din proiectul de lege. d²) să declare și să justifice, în modul și forma stabilită de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu respectarea prevederilor prezentului cod, proveniența mijloacelor financiare în cazul achiziționării bunurilor imobiliare și/sau mijloacelor de transport a căror valoare depășește suma de 30 mii euro per unitate. Înregistrarea de stat și/sau înmatricularea bunurilor imobiliare și/sau mijloacelor de transport a căror valoare depășește suma de 30 mii euro per unitate, fără prezentarea documentului ce confirmă declararea acestora la organele fiscale, nu se efectuează;”. Propunem 60,000 EUR pentru bunuri imobiliare și 30,000 EUR pentru autoturisme, în cazul în care venitul declarat de/pentru contribuabil pentru ultimii 10 ani nu acoperă valoarea bunului. De asemenea, în cazul procurării din contul darurilor de nuntă/donațiilor/cadourilor propunem identificarea codului fiscal al contribuabililor care au cadonat/donat sume mai mari de 5,000 EUR pentru gradul de rudenie/afinitate I-III și 1,000 EUR pentru celelalte persoane fizice și persoane juridice. În cazul remitențelor primite de peste hotare – codul fiscal/datele remitentului și documente de confirmare a remitențelor primite pentru sume mai mari de 5,000 EUR în total. Totodată, dacă se constată că suma cumulată a remitențelor este mai mare de 5,000 EUR, organul fiscal nu va urmări contribuabilii care transmit remitențe regulate (de 6 sau mai multe ori în cadrul unui an fiscal), doar în cazul transmiterii unor remitențe “one-off” într-o sumă mai mare de 5,000 EUR. Argumentare: Este o prevedere bună pentru a preveni corupția, dar trebuie de analizat și poziția beneficiarilor de remitențe.
4.	Articolul 17. Impozitarea veniturii proprietarului decedat Articolul 83. Prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit și a documentului cu privire la venitul societății, alin.(2) lit.d)	Nu considerăm necesar de ajustat Propunerile de modificare a prevederilor ce țin de declararea și impozitarea venitului proprietarului decedat, aduc schimbări conceptuale în această arie, motiv pentru care <i>recomandăm revizuirea acestora și contrapunerea cu practica fiscală internațională.</i>
5.	Propunere AmCham Articolul 20. Sursele de venit neimpozabile	Aîndemnizațiile de concediere fac parte din categoria de <u>garanții</u> oferite salariatului, prevăzute de art.172 alin.1 al Codului muncii. Cazurile de acordare a garanțiilor și compensațiilor sunt enumerate în art.173 al Codului muncii, fiind specificat faptul că salariaților li se acordă garanții și compensații în caz de: d) <i>încetare a contractului individual de muncă.</i> În continuare, în cadrul capitolului IV “<i>Garanții și</i>

	Se completează cu lit f¹) " f¹) <i>îndemnizațiile de concediere stabilite conform legislației</i>"	<i>compensații acordate salariaților în legătură cu încetarea contractului individual de muncă</i>" legiuitorul în art.186 "<i>îndemnizația de eliberare din serviciu</i>" face referire la termenul de îndemnizații, specificând în cadrul articolului dat toate tipurile de îndemnizații (sub formă de plăți) oferite de angajator salariatului, în legătură cu concedierea acestuia din urmă. Astfel, legiuitorul include plățile făcute către salariatul concediat în categoria de îndemnizații. Făcând o analiză a legislației de asigurări sociale de stat, observăm chiar și în titlul Legii privind îndemnizațiile pentru incapacitate de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289/22.07.2004, faptul că legiuitorul utilizează termenul de îndemnizații pentru a desemna acele plăți cu caracter de garanții și compensații de stat, menite să contribuie la protecția socială a anumitor categorii de persoane. Atragem atenția asupra faptului că toate categoriile de îndemnizații sociale, atât în conformitate cu prevederile legislației fiscale, cât și în conformitate cu prevederile cuprinse de legile speciale ce prevăd aceste îndemnizații, constituie un venit neimpozabil. Accentuăm faptul că prin natura sa plățile făcute către salariat, la momentul concedierii acestuia, nu fac parte din categoria de plăți salariale, deoarece nu constituie echivalentul muncii prestate de salariat angajatorului în rezultatul căreia survenind obligația angajatorului de a remunera salariatul pentru munca prestată, ci fac parte din categoria de îndemnizații, adică plăți menite să asigure salariatul rămas fără o sursă de existență, cu un minim necesar de resurse, pînă la găsirea unui nou loc de muncă. Poziția indicată mai sus, pe lângă prevederile cuprinse de Codul muncii, este reconfirmată și prin cuprinsul <u>Codului de executare care în art.110, lit.g, la categoria veniturilor care nu pot fi urmărite, atribuie și: îndemnizațiile de eliberare din serviciu.</u> Astfel, constatăm în mod repetat intenția legiuitorului de a atribui plățile obținute de salariat în legătură cu concediere, la categoria de îndemnizații, având regim juridic corespunzător. Îndemnizația de concediere este o plată similară cu alte tipuri de îndemnizații (de boală, accidente, traumatisme și alte incapacități temporare de muncă) care după natura lor nu se impozitează, deoarece scopul lor este să contribuie la protecția socială a anumitor categorii de persoane, în cazul dat a persoanelor care au rămas fără un loc de muncă.
6.	Articolul 24. Deducerea cheltuielilor aferente activității de întreprinzător	Credem că este o necesitate imperativă de a interveni prin modificarea mecanismului de deducere cheltuielilor (inclusiv reparația, întreținerea și funcționarea) pentru autoturisme utilizate în activitatea de întreprinzător. În acest sens fiind pertinentă practica statelor vecine, limitarea reieșind din venitul de vânzări.
7.	Propunere AmCham: Articolul 31, alin (4), alin (6). Limitarea altor deduceri	Se propune comasarea alineatelor (4) și (6) din cadrul art. 31 într-un alineat unic, după cum urmează: „<i>Organizațiilor de microfinanțare și companiilor de leasing li se permite deducerea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente, al căror volum se determină conform regulamentelor Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la clasificarea împrumuturilor și formarea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi, condiționate de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente și deducerea provizioanelor destinate acoperirii creanțelor ce țin de nerecuperarea ratelor și dobânzilor de leasing în mărime de pînă la 5% din soldul mediu anual al creanțelor aferente contractelor de leasing, dacă aceste creanțe sînt datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului.</i>” Comentarii și argumentări: Concurența acerbă pe piața de creditare a condiționat companiile de leasing să se aventureze în activitatea de microfinanțare și viceversa. Acest fapt se confirmă de către CNPF în cadrul „Strategiei de dezvoltare a pieței financiare nebankare pe anii 2011–2014”, ce atestă o creștere continuă a produselor de finanțare. Acest fenomen nu contravine obiectivelor de dezvoltare a pieței financiare în materie de diversificare a spectrului de instrumente financiare și servicii financiare acordate persoanelor fizice și juridice. Drept urmare, companiile ce practică activitate de microfinanțare și prestează servicii de leasing formează atât provizioane destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerecuperarea ratelor, dobânzilor de leasing și altor sume calculate conform contractului, cât și provizioane destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente și altor sume calculate conform contractului. CNPF recunoaște atât activitatea de microfinanțare, cât și activitatea de prestare a serviciilor de leasing ca componente ale pieței financiare nebankare. În acest sens, merită a fi menționat că o serie de contribuabili ce și-au început activitatea ca prestatori de servicii de leasing,

		ulterior extinzându-și activitatea și în domeniul de microfinanțare, sunt înregistrați în lista entităților supravegheate de către Comisia Națională a Pieței Financiare, raportând în deplină conformitate cu exigențele regulamentelor CNPF, dar prevederile art. 31, alin. (4) nu se răsfrâng asupra companiilor respective. Datorită redacției actuale a alin. (4), art. 31, CF, companiile de leasing sunt descurajate de a-și extinde spectrul de activități prin practicarea activității de microfinanțare, datorită faptului că le este interzisă deducerea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente, normă ce încalcă principiul echității fiscal, tratarea egală a persoanelor fizice și juridice, care activează în condiții similare¹.
8.	Propunere AmCham: Articolul 36. Alte deduceri se completează cu alineatul (9)	Art. 36 al Codului fiscal se completează cu următorul cuprins: <i>“(9) Furnizorilor de publicitate socială li se permite deducerea cheltuielilor, în mărime de până la 10% din venitul impozabil, suportate pentru producerea și/sau difuzarea de publicitate socială, în conformitate cu Legea cu privire la publicitate. Producătorilor și difuzorilor de publicitate socială li se permite deducerea cheltuielilor, în mărime de până la 10% din venitul impozabil, suportate pentru producerea gratuită și, respectiv, plasarea/difuzarea gratuită a publicității sociale, în conformitate cu Legea cu privire la publicitate.”</i> Argumentare: Cadrul de reglementare curent al activității de filantropie presupune în mod implicit existența unui beneficiar în favoarea căruia se efectuează donația/sponsorizarea. Ulterior, pentru a se exercita dreptul la deducere, tranzacția urmează a fi recunoscută conform metodologiei de confirmare a donațiilor și sponsorizărilor stipulată în HG nr. 489 din 04.05.1998. Dat fiind particularitățile de finanțare, producere și de difuzare gratuită a publicității sociale (în esență activitate de caritate a cărui beneficiar este societatea), formula legislativă actuală îngreunează procesul de deducere a cheltuielilor aferente producerii și ulterior difuzării publicității sociale. Acest fapt constituie un impediment în multiplicarea implicării sectorului privat în proiecte ce țin de crearea de campanii de sensibilizare a opiniei publice cu privire la diverse cauze sociale prin producerea și difuzarea de publicitate socială.
9.	Articolul 90. Reținerile din alte plăți efectuate în folosul rezidentului	Potrivit proiectului de lege, în textul art. 90, după cuvintele „plățile efectuate în folosul persoanei fizice” se introduc cuvintele „în calitate de contraprestație pentru bunurile livrate”. Astfel, persoanele menționate la acest articol vor reține prealabil din plățile efectuate în folosul persoanei fizice (cu excepția deținătorilor de patente de întreprinzător, a întreprinzătorilor individuali și a gospodăriilor țărănești) impozitul în mărime de 7% doar dacă aceste plăți vor fi efectuate pentru bunurile livrate. În acest context <i>nu este clar care va fi regimul fiscal aplicabil altor plăți în favoarea persoanei fizice</i> (cu excepția celor neimpozabile, salariale, sub formă de dobânzi ș.a.) cum ar fi, de exemplu, sponsorizările, acoperirea cheltuielilor de studii, acordarea ajutoarelor materiale foștilor angajați, etc.
10.	Articolul 92. Achitarea impozitelor reținute la sursa de plată și prezentarea către organele fiscale și contribuabili a documentelor privind plățile și/sau impozitele reținute	Este necesar de precizat despre care decizie de încetare a activității sau de inițiere a procesului de reorganizare, avînd în vedere că aceste decizii sunt diferite (decizia acționarului, decizia managementului sau a Camerei Înregistrării de Stat). În opinia noastră urmează a se menționa în proiect că este vorba despre decizia de încetare a activității luată de conducerea (managementul) întreprinderii în proces de lichidare sau reorganizare.
11.	Propunere AmCham: Articolul 95 alin. (2) c) Livrarea de mărfuri și servicii efectuată cu titlu gratuit în	Se propune modificarea art. 5 alin. (2) lit. c) cuvintele “anului precedent” cu “anului curent”. Considerăm necesar să fie păstrată redacția actuală, iar limita propusă la venitul anului curent să fie aplicată doar pentru companiile mici.

¹ Art. 6, alin. 7, lit. c), Legea nr. 1163-XIII din 24.04.1997

	scopuri de publicitate și/sau de promovare a vânzărilor în mărime anuală de 1% din venitul din vânzări obținut pe parcursul anului precedent anului în care se efectuează această livrare.	Livrarea de mărfuri și servicii efectuată cu titlu gratuit în scopuri de publicitate și/sau de promovare a vânzărilor în mărime anuală de 1% din venitul din vânzări obținut pe parcursul anului curent.
12.	Propunere AmCham: Articolul 95. Obiectele impozabile	<u>Propunem completarea alin. (2) cu lit. e) după cum urmează:</u> ”e) livrările de servicii care potrivit unor acte internaționale nu se impozitează cu TVA;
TITLU III (Taxa pe valoare adăugată)		
13.	Articolul 97. Valoarea impozabilă a livrării impozabile	Completarea art. 97 are drept scop introducerea modalității de determinare a valorii impozabile cu TVA a livrărilor impozabile contractate în valută străină, cu efectuarea decontărilor în moneda națională. Potrivit art. 108 din Codul fiscal, TVA se calculează la data livrării sau la data primirii avansului, în dependență de ce are loc mai devreme. Eliberarea facturii fiscale se efectuează la data livrării de marfă sau prestării de servicii, cu anumite excepții. Completarea art. 97 nu va soluționa problema determinării bazei impozabile în absența unor prevederi exprese în contract care să stipuleze cursul de schimb care se aplică valorii contractului în valută. Adicional, ar trebui incluse prevederi aferente tratatamentului TVA pentru diferența de curs versus diferența de preț și impactul acestora asupra valorii impozabile cu TVA, inclusiv din perspectiva necesității documentării acestor diferențe. Propunem amendarea legislației fiscale în baza experienței din România și anume: <i>”Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită și cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț și nu se emite o factură în acest sens”.</i> <i>Totuși părțile contractante au libertatea contractuală de a agreea că diferențele de curs reprezintă diferențe de preț ce vor fi facturate de către furnizor. În consecință, se emite o factură pe diferența de preț sub formă de ajustare a valorii impozabile.</i> Considerăm ca această abordare ar rezolva problema diferențelor de curs din tranzacțiile în valută străină cu efectuarea decontărilor în valută națională.
14.	Propunere AmCham: Articolul 102. Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate	La articolul 102 alin. (8) punctul (11) propunem excluderea cuvintelor”, cu art.8 alin.(6) din Legea cu privire la Portul Internațional Liber “Giurgiulești”. De asemenea, după cuvintele ”art. 104 lit. f)” propunem completarea cu sintagma ”și lit. i)”. În subpunctele punctului (11) al alineatului (8) art. 102 Cod fiscal, propunem menționarea expresă a Portului Internațional Liber ”Giurgiulești”. <u>Așadar, se propune expunerea punctului 11, alin. (8), al articolului 102 în următoarea redacție:</u> <i>„11) pentru mărfurile, serviciile livrate în conformitate cu art.104 lit.f) și lit. i) din prezentul cod și cu art.5 alin.(3) din Legea cu privire la Aeroportul Internațional Liber “Mărculești”:</i> <i>a) copia declarației vamale despre introducerea de către rezidentul zonei sau rezidentul Portului Internațional Liber “Giurgiulești” a mărfurilor în zona liberă sau în Portul Internațional Liber “Giurgiulești” de pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova;</i>

		b) contractul de livrare; c) copia certificatului rezidentului zonei libere sau a rezidentului Portului Internațional Liber "Giurgiulești", căruia îi este efectuată livrarea; d) pentru livrările impozabile la cota zero a T.V.A.: - de mărfuri – factura fiscală, în cazul în care este indicată zona economică liberă sau Portul Internațional Liber "Giurgiulești" drept punct de destinație; - de servicii – factura fiscală eliberată pe faptul acordării serviciilor, al căror loc de livrare reprezintă zona economică liberă sau Portul Internațional Liber "Giurgiulești";" Alineatul din Legea cu privire la Portul Internațional Liber "Giurgiulești" la care se face referință în prezent în punctul redactat a fost exclus din această lege prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 71 din 12 aprilie 2015. În conformitate cu modificările introduse de legea menționată, aplicarea TVA la cota 0% în privința Portului Internațional Liber Giurgiulești este reglementată acum în art. 104 lit. i) Cod fiscal. <u>Includerea referințelor exprese la Portul Internațional Liber Giurgiulești este condiționată de faptul că Portul nu este o zonă economică liberă, având un statut separat de aceste zone.</u>
15.	Articolul 102. Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate	<u>Propunem, examinarea suplimentară a mecanismului de trecere în cont a T.V.A. pentru întreținerea, funcționarea și reparația autoturismelor folosite de către persoanele specificate la grupele minore 112 și 121 din Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova.</u>
16.	Articolul 102. Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate	Se completează cu alineatul (12) cu următorul cuprins: „(12) Nu se permite trecerea în cont a T.V.A. pentru mărfurile, serviciile, procurarea cărora nu a avut loc de facto, iar scopul documentării acestora a fost diminuarea obligației fiscale a T.V.A. și/sau beneficierea de restituire a T.V.A.”. Considerăm că această normă va stârni mari discuții în cazul aplicării ei în practică, deoarece nu există, un mecanism clar cum se va stabili că scopul documentării tranzacției este de fapt diminuarea obligației TVA. Propunem excluderea acestei norme din proiect, deoarece competența decizională asupra scopului documentării tranzacției este al instanțelor de judecată și nu a organelor cu atribuție de administrare fiscal. Excluderile nejustificate a TVA din cont constituie arogări de competență abuzive.
17.	Propunere AmCham: Articolul 103. Scutirea de T.V.A.	<u>Se propune adoptarea în redacție nouă a art. 103 alin. (9³) și (9⁷) după cum urmează:</u> „(9³) T.V.A. nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale cu valoarea în vamă care nu depășește 22 euro pentru un import și care nu include cheltuielile prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, cu condiția că aceste cheltuieli să fie distincte. În cazul în care valoarea mărfurilor depășește limita neimpozabilă indicată, T.V.A. se calculează pornind de la valoarea în vamă a mărfurilor, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora. Scutirea de T.V.A. nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402 și 2403.” „(9⁷) TVA nu se aplică mostrelor importate pe teritoriul Republicii Moldova. Pentru a beneficia de scutire, mostrele urmează să fi devenit de nefolosit prin rupere, perforare sau marcare clară și permanentă sau prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre. Scutirea de T.V.A. nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402 și 2403.”

		Argumentare: <u>Mostre</u> În cadrul relațiilor comerciale într-o economie în dezvoltare, un proces firesc este perfecționarea continuă a tehnologiilor de producție și oferta pe piețele externe a mărfurilor produse. Aceasta, pe lângă alte modalități, are loc prin prezentarea de mostre a materialelor și produselor finite. Anul precedent au fost adoptate prevederi care permit importul mostrelor fără perceperea TVA, taxelor vamale și a accizelor, însă acestea au o natură foarte restrictivă care instituie o serie de formalități de prisos (limita valorii a mostrelor, un mod specific de întocmire a invoice-urilor și documentelor de însoțire etc.). Această stare de lucruri duce la faptul că agenții economici nu se pot folosi de scutirile în cauză. De regulă, mostrele nu aduc companiilor nici un beneficiu direct, acestea sunt marcate sau nu conțin o serie de atribute necesare să fie pasibile revînzării. Astfel, impunerea acestui proces cu cheltuieli adăugătoare va afecta rentabilitatea și utilitatea acestuia, care ca efect final va influența negativ dezvoltarea comerțului interior și exterior. <u>Bunuri cu o valoare nesemnificativă</u> În același context apare și problema bunurilor care nu cad sub incidența definiției de mostre fără valoare comercială și nu pot beneficia de scutirile prevăzute de Hotărîrea de Guvern 1140. Astfel, în unele cazuri pentru atingerea scopului de reprezentare a produsului propriu-zis, mostrele nu pot fi deteriorate sau mutilate (spre exemplu, un agent economic importă 10 pixuri de tip diferit, pentru aprecierea calității și potențialului de vînzare pe piață). Pentru asemenea situații Codul Fiscal și Legea cu privire la tariful vamal prevede că T.V.A. și taxele vamale nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale dacă valoarea în vamă a acestor mărfuri nu depășește suma de 100 de euro. Însă, conform art. 11 Legii cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: - costul transportului; - cheltuielile suportate de cumpărător; - redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de rt; Prin urmare, chiar în cazul cînd valoarea mărfii importată sau exportată în calitate de material de probă este una simbolică, celelalte cheltuieli aferente (costul serviciilor de transport și asigurare) depășesc din start de minimusul de 100 EUR. Acest fapt duce la necesitatea devamării acestor mostre, care generează o serie de cheltuieli: - În cazul importului: costul serviciilor a brokerului vamal, taxa pentru proceduri vamale, taxa de import, TVA.
18.	Propunere AmCham: Articolul. 104, lit. a). Livrările impozitate la cota zero	<u>Se propune expunerea punctului (a) în următoarea redacție:</u> „a) mărfurile, serviciile pentru export și toate tipurile de transporturi internaționale de mărfuri (inclusiv de expediție) și pasageri, serviciile de transportare a mărfurilor plasate în regim vamal de tranzit național, serviciile de transport internațional al gazelor naturale prestate de către S.A. “Moldova-Gaz”, precum și serviciile operatorului aerodrom (aeropot), de comercializare a biletelor de călătorie în trafic internațional, de deservire la sol a aeronavelor, inclusiv de livrare a combustibilului și a mărfurilor la bordul aeronavei, de securitate aeronautică, de căutare-salvare și de navigație aeriană, aferente aeronavelor în trafic internațional.” Prin această modificare, serviciile de transport a mărfurilor plasate în regim vamal de tranzit național vor fi incluse în categoria serviciilor cărora li se aplică T.V.A. la cota zero. Plasarea mărfurilor în tranzit național înseamnă de fapt că sunt transportate pe teritoriul Republicii Moldova mărfuri care fie că vin din afara teritoriului țării, dar nu au fost încă vămuite, fie că sunt exportate din țară, fiind deja vămuite la birourile vamale interne. În esență, asemenea transporturi nu reprezintă decît o porțiune din transportul internațional al mărfurilor respective. În ambele cazuri, valoarea serviciilor de transport (inclusiv pe porțiunea de teritoriu moldovenesc) este inclusă în valoarea în vamă a

		mărfurilor, asupra acestora calculându-se drepturi vamale, inclusiv T.V.A. Pe de altă parte, atunci când aceste servicii sunt contractate între rezidenții Republicii Moldova (d.e. importatorul contractează transportul auto sau feroviar din Portul Internațional spre destinația finală a mărfurilor sosite pe cale navală), autoritățile fiscale pretind să se aplice T.V.A. la cotă standard, pe temeiul faptului că are loc o livrare internă și nu este vorba de un transport internațional. Rezultă, astfel, o dublă impunere cu T.V.A. a uneia și aceleiași baze impozabile, dar și încălcarea principiului neutralității impunerii și echității fiscale, proclamate în articolul 6 Cod fiscal, conform cărora legislația fiscală trebuie să asigure condiții egale capitalului autohton și străin, precum și persoanelor fizice și juridice care activează în condiții similare. Modificarea propusă are scopul de a soluționa problema descrisă mai sus.
19.	Articolul 104. Livrările impozitate la cota zero	Litera b), cuvintele „bunurile imobiliare cu destinație locativă” se înlocuiesc cu textul „consumatorii persoane fizice – cetățeni din locuințe”. Propunem excluderea acestei prevederi din proiect. Crează confuzie în interpretare și nu corelează cu legislația națională în vigoare.
20.	Propunere AmCham: Articolul 104, lit. g) Livrările impozitate la cota zero	<u>Se propune următoarea redacție a literei g):</u> <i>„g) serviciile prestate de agenții economici pe teritoriul Republicii Moldova în cadrul contractelor de prelucrare în regimul vamal de perfecționare activă. Tipul serviciilor care cad sub incidența prezentului punct, precum și modul de administrare a acestor servicii se stabilesc de Guvern.”</i> Argumentare: Prin operarea unor amendamente în anul 2014 la Hotărîrea Guvernului nr. 1140 din 02.11.2005, s-a îmbunătățit semnificativ procedura de reglementare a regimului de perfecționare activă (în continuare PA) – regim aplicabil companiilor producătoare care importă materie primă străină, pentru a o prelucra pe teritoriul Republicii Moldova și exportă ulterior produsele finite. Regimul de perfecționare activă reprezintă pentru multe întreprinderi producătoare acel colac de salvare ce le permite nu doar continuarea proceselor operaționale, dar și dezvoltarea afacerii. Așadar, în vederea creării oportunităților egale pentru toate sectoarele economiei, recomandăm extinderea aplicabilității prevederii din cadrul art. 104, lit. g), inclusiv asupra altor industrii decât industria ușoară. Respectiva acțiune este în consonanță cu pct. 31. lit. A, Capitolul IV. <u>„Dezvoltarea economică, securitatea energetică, sporirea competitivității și crearea locurilor de muncă”, Programul de activitate al Guvernului Republicii Moldova 2016-2018, cât și ar reprezenta un element constituent din programul de reindustrializare a țării.</u>
21.	Propunere AmCham: Articolul 104, lit. i) Livrările impozitate la cota zero	La punctul (i) propunem excluderea cuvintelor „cu excepția serviciilor de transport livrate în Portul Internațional Liber Giurgiulești și Aeroportul Internațional Liber Mărculești din restul teritoriului vamal al Republicii Moldova”, iar la fine se propune completarea cu cuvintele ”, inclusiv serviciile de transport legate de livrările de mărfuri menționate în prezentul punct”. <u>Respectiv, se propune expunerea punctului (i) în următoarea redacție:</u> <i>”i) mărfurile și serviciile livrate în Portul Internațional Liber Giurgiulești și Aeroportul Internațional Liber Mărculești din afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, cele livrate din Portul Internațional Liber Giurgiulești și Aeroportul Internațional Liber Mărculești în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, cele livrate în Portul Internațional Liber Giurgiulești și Aeroportul Internațional Liber Mărculești din restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, precum și cele livrate de către rezidenții diferitor zone economice libere ale Republicii Moldova rezidenților Portului Internațional Liber Giurgiulești, Aeroportului Internațional Liber Mărculești unul altuia, precum și a celor livrate de către rezidenții Portului Internațional Liber Giurgiulești, Aeroportului Internațional Liber Mărculești unul altuia, inclusiv serviciile de transport legate de livrările de mărfuri menționate în prezentul punct.”</i> Această propunere de modificare urmărește aplicarea T.V.A. la cota zero serviciilor de transportare a mărfurilor livrate în Portul Internațional

		Liber Giurgiulești și Aeroportul Internațional Liber Mărculești, pentru care acest punct deja stabilește cota zero T.V.A. Modificarea are drept scop uniformizarea tratamentului fiscal al livrărilor relevante de mărfuri și a serviciilor de transportare care însoțesc aceste livrări, și se întemeiază pe regula articolului 105 Cod fiscal, conform căreia livrarea serviciilor legată de livrarea mărfurilor se consideră parte a livrării de mărfuri. Suntem de părerea că aceeași logică trebuie aplicată și la punctul (f) al aceluiași articol, care reglementează aplicarea TVA la cota zero pentru zonele economice libere. Pentru Portul Internațional Liber "Giurgiulești", această modificare este, însă, cu atât mai pregnantă, cu cât transportarea mărfurilor din restul teritoriului țării în Port deseori ține de exportarea, în ultimă instanță, a acestor mărfuri din Republica Moldova, căreia i se aplică TVA la cota zero.
22.	Articolul 117. Factura fiscală	La alineatul (3): după cuvintele „în locurile special amenajate” se introduce textul „și în cadrul comerțului electronic.”; cuvintele „cu card de plată” se înlocuiesc în ambele cazuri cu cuvintele „prin intermediul instrumentelor de plată fără numerar”; după cuvintele „instrument de plată” se introduc cuvintele “fără numerar”; Propunem la sfârșitul primei propoziții, după sintagma “control” de completat cu următoarele sintagme: “, prin intermediul serviciilor instituțiilor financiare, ale Întreprinderii de Stat “Poșta Moldovei”, ale altor persoane autorizate”.
TITLU IV (Accizele)		
23.	Propunerea AmCham: Articolul 124 alin. (11¹) și (11²). Înlesniri la plata accizelor	<u>Se sugerează adoptarea în redacție nouă art. 124 alin. (11¹) și (11²), după cum urmează:</u> <i>„(11¹) Accizele nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale cu valoarea în vamă care nu depășește 22 euro pentru un import și care nu include cheltuielile prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, cu condiția ca aceste cheltuieli să fie distincte. În cazul în care valoarea mărfurilor depășește limita neimpozabilă indicată, accizele se calculează pornind de la valoarea în vamă mărfurilor, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora. Scutirea de acciz nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402 și 2403.”</i> <i>(11²) Se scutește de accize importul mostrelor. Pentru a beneficia de scutire, mostrele trebuie să fie de nefolosit prin rupere, perforare sau marcarea clară și permanentă sau prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre. Scutirea de acciz nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402, 2403.</i> Argumentare: A se vedea argumentele expuse la Art. 103 Scutirea de T.V.A
24.	La Anexa nr.1 la titlul IV va avea următorul cuprins: Poziția tarifară 220300 Bere fabricată din malț / Cota accizului 5,0 MDL / Lt	<u>Propunem substituirea după cum urmează:</u> Poziția tarifară 220300 Bere fabricată din malț / Cota accizului 2.38 MDL / Lt Argumentarea: 1.Mărirea accizei de 5.0 MDL/Lt este contrar Cadrul bugetar pe termen mediu 2016-2018 conform căruia „majorarea cotelor accizelor stabilite în sume fixe, prin ajustarea acestora la rata inflației prognozată pentru anii 2016 – 2018; adică 10,5%.

		2. Conform practicii europene cota accizului per alcool absolut la alcool etilic este de 2 ori mai mare decât cea la bere, astfel cota propusă este contrar acestei practici, ba din contra face ca accizul la bere per Lt alcool absolut va fi mai mare. Moldova va fi unica țară în Europa care va avea acciza mai mare la bere față de alcool etilic. 3. În țările vecine, România și Ucraina, accizul la bere este de respectiv 1,60 MDL/lit și 2.11 MDL/Lt. Astfel, mărimea accizei propuse va fi de respectiv 3 ori și 2,5 ori mai mare decât în țările vecine, ceea ce va favoriza contrabanda și importul individual în cantități semnificative. 4. Creșterea nefondată de mare a accizului la bere va pune în condiții de competiție nefavorabile producătorii locali de bere față de ceilalți producători de alcool, ceea ce poate duce la închiderea întreprinderilor producătoare autohtone de bere.
25.	La Anexa nr.1 la titlul IV va avea următorul cuprins: Poziția tarifară 220600 Alte băuturi fermentate (de exemplu cidru de mere, cidru de pere, hidromel); amestecuri de băuturi fermentate și amestecuri de băuturi fermentate și băuturi nealcoolice, nedenumite și necuprinse în altă parte	Propunem de introdus în categoria 2206, prin separarea unei subcategorii dedicate cidrului de mere și pere. Această subcategorie va include pozițiile tarifare 220600 310 Cidru de mere și de pere 220600 510 Cidru de mere și cidru de pere 220600 810 Cidru de mere și cidru de pere / Cota accizului 2.38 MDL /Lt (similar poziție 2203 Bere fabricată din malt) Argumentare: 1. Suma accizelor percepute la bugetul de stat la ora actuală din pozițiile tarifare sus-menționate este, practic, egală cu zero. În categoria menționată „cidru de mere și pere” nu există venituri deoarece accizul înalt nu stimulează nici producerea locală și nici importul acestui produs. Apariția și dezvoltarea cidrului ca produs accizabil va permite generarea și colectarea fondurilor suplimentare la bugetul de stat prin animarea acestei categorii și a consumului respectiv. 2. Practica țărilor vecine (România, Polonia), care au lansat recent cidrul, demonstrează că micșorarea ratei accizului, în cazul României este zero din 2016, a fost un element definitoriu pentru dezvoltarea acestei categorii de produs. 3. De asemenea, practica internațională demonstrează, că inclusiv în țările care sunt considerate a fi tradițional consumatoare de bere, rata accizului la cidru nu depășește, sau chiar este mai mică decât a berii, deoarece aceste produse sunt considerate a fi din aceeași categorie. În Anglia, unul din liderii mondiali la producere și vânzare de cidru, accizele la cidru sunt de 3 ori mai mici decât la bere. În Germania, țară cu tradiții în consumul de bere, cidru nu este accizat. Polonia, lider European în producerea de mere, a redus accizul la cidru până la nivelul berii, pentru a motiva consumul și a valorifica consumul de mere locale 4. Producerea cidrului va permite valorificarea în exclusivitate a merelor moldovenești pentru producerea bazei de cidru, astfel oferind pomiculturii locale noi perspective de dezvoltare și creșterea valorii adăugate în țara producătoare de mere.
TITLU V (Administrarea fiscală)		
26.	Articolul 129. Noțiuni	Propunem a se completa punctul 13) în final cu textul ”Nu se consideră restanță neplata TVA calculat pentru produse sau servicii livrate către autorități publice dacă ultimii au restanță la plată pentru aceste livrări și/sau dacă suma avansată de către autoritatea publică nu acoperă integral cuantumul TVA ce urmează a fi achitat de prestator/furnizor la buget în termenii prevăzuți de Codul fiscal.” Argumentare: Situația precară a bugetului public determină multitudinea de cazuri când se fac livrări de bunuri și servicii (taxate cu TVA și alte impozite la data ”livrării” în sensul Codului fiscal) către autorități publice, dar care nu se achită în termene pentru produsele și serviciile livrate de aceste autorități publice din lipsa de bani. Agenția de achiziții promovează excluderea de dobânzi și penalități pentru întârzierea în plată, dar nici prestatorul/furnizorul nu vrea conflict cu autoritatea careia i-a livrat produse/sau servicii. În asemenea caz, prestatorul/furnizorul este nevoit să se crediteze ca să se achite cu bugetul public în particular TVA, când de fapt bugetul public îi datorează bani.
27.	Propunere AmCham:	Articolul 131 se completează cu următorul cuprins:

	Articolul 131. Organele cu atribuții de administrare fiscală	(8) Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asigură formarea datelor contribuabililor privind situația decontărilor cu Bugetul Public Național. (9) Datele contribuabililor privind situația decontărilor cu Bugetul Public Național se actualizează lunar de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, pe măsura închiderii perioadelor în sistemul său de evidență. (10) Autoritățile administrației publice centrale și locale utilizează datele contribuabililor privind situația decontărilor cu Bugetul Public Național furnizate de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, fără solicitarea de la contribuabili a Certificatului privind lipsa sau existența datoriilor. Modul de acces la date se stabilește de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. (11) Datele din Certificatul privind lipsa sau existența datoriilor au prioritate față de cele furnizate în mod electronic, în caz de divergență dintre acestea.
28.	Articolul 134. Drepturile organului fiscal și ale funcționarului fiscal	La alin. (1), litera g¹), după cuvintele „să ridice de la contribuabil” se includ cuvintele „sistemele informaționale computerizate.”. După părerea noastră nu este clar cum se va putea ridica de către organul fiscal sistemul informațional, deoarece sistemele respective reprezintă un bun intangibil și în comparație cu mașinile de casă și control (pentru care la moment este stabilită posibilitatea ridicării lor de către fisc), sistemele menționate nu vor putea fi ridicate fizic de la agentul economic. Spre exemplu, pot exista situații când sistemele informaționale computerizate sunt instalate și funcționează pe servere peste hotarele Republicii Moldova, ceea ce ar face imposibilă ridicarea acestora de către organul fiscal în Republica Moldova. În acest sens propunem să fie exclusă această normă din proiectul de lege. Prin completarea acestui articol, organul/funcționarul fiscal nu vor avea doar dreptul de a accesa sistemul electronic de evidență contabilă al contribuabilului (începând cu 01.01.2017), dar și să ridice de la contribuabil sistemele informaționale computerizate. Potrivit argumentării, această modificare are drept scop aducerea în concordanță cu prevederile privind obligațiile contribuabilului, menționate la art.8 alin.(2) lit.c), lit.c¹), lit.c²) din CF, și anume: c) să țină evidența contabilă conform formelor și modului 12nformati de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă 12nform prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, 12nformati Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control; c¹) să utilizeze sisteme informaționale computerizate, softuri pentru mașini de casă și control, certificate la Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor, în modul 12nformati de Guvern (<i>începând cu 01.01.2017</i>); c²) în cazul agentului economic care livrează sisteme informaționale computerizate, softuri pentru mașini de casă și control, să certifice aceste sisteme informaționale computerizate, softuri pentru mașini de casă și control la Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor, în modul 12nformati de Guvern (<i>începând cu 01.01.2017</i>); <u>Considerăm inacceptabilă această modificare întrucât:</u> îndeplinirea de către contribuabili a obligațiilor prevăzute la art. 8 alin.(2) lit.c), lit.c¹), lit.c²) din CF nu necesită ridicarea sistemului 12nformational computerizat al acestora; până la moment nu este implementat un sistem funcțional și transparent de certificare a sistemelor informaționale de evidență contabilă; nu este clar ce presupune termenul de „ridicare a sistemului informațional”; foarte multe companii au restricții impuse de politicile interne în ceea ce privește utilizarea/furnizarea sistemelor informaționale proprii în vederea evitării riscului de expunere a informației.

29.	Articolul 187. Prezentarea dării de seamă fiscale	Prin modificarea art. 187, proiectul de lege vizează stabilirea începând cu 01.01.2016 a obligației de prezentare a dărilor de seamă prin metode automatizate de raportare electronic de către contribuabilii care au subdiviziuni și/sau au mai mult de 10 persoane angajate prin contract individual de muncă ori prin alte contracte în vederea executării de lucrări sau prestări de servicii. Credem că această măsură nu este în spiritul conformării voluntare a contribuabililor întrucât aceasta nu se manifestă ca o pârghie de motivare a contribuabililor în utilizarea raportării electronice, ci de impunere a acestora și de generare a unor costuri adiționale. Mai mult decât atât, data preconizată a intrării în vigoare (01.01.2016) este una anterioară, creând astfel premise artificiale de nerespectare a legislației fiscale de către contribuabili. În acest context, <u>considerăm necesară revizuirea:</u> termenului de intrare în vigoare a acestei obligații cu posibilitatea prevederii unei perioade de tranziție, care ar urma să fie minim de jumătate de an, precum și a categoriilor de contribuabili care sunt vizate criteriile de „eligibilitate” stabilite (i.e. au subdiviziuni și/sau au mai mult de 10 persoane angajate prin contract individual de muncă ori prin alte contracte în vederea executării de lucrări sau prestări de servicii) vizează un număr mare de contribuabili. În opinia noastră termenul stabilit în proiect de 01.01.2016 nu mai este relevant, propunem aplicarea prevederii din 01.01.2017. Pentru evitarea unor situații confuze propunem stabilirea unui alt termen rezonabil la acest articol. <u>Totodată, solicităm excluderea sintagmei ”subdiviziuni și/sau” din proiect.</u>
30.	Articolul 226³. Subiecții estimării prin metode indirecte	Potrivit proiectului de lege, prin modificarea art. 226³, subiecții a estimării prin metode indirecte vor fi persoanele fizice rezidente cetățeni ai Republicii Moldova care depășesc riscul minim acceptat, stabilit în art. 226¹³ alin.(11) din CF (i.e. 300 mii lei). Înțelegem că această inițiativă are drept scop asigurarea unei mai bune funcționări a metodelor indirecte de estimare a veniturilor persoanelor fizice, însă <u>redacția propusă este una foarte neclară</u>. Dincolo de faptul că aceasta nu menționează expres ce presupune „depășirea riscului minim acceptat”, modalitatea de evaluare a acestui risc este de asemenea destul de incertă. Respectiv considerăm necesar introducerea unor prevederi exprese cu privire la modalitatea de evaluare a venitului impozabil, depre care se menționează în art. 226¹³ alin.(11) al Codului fiscal.
31.	Art. 226, alin. (5)¹ Citația la organul fiscal, inclusiv citația bancară, procedura de audiere	Prin amendamentul respectiv, se propune stabilirea, în art. 226 din Codul fiscal, a obligației instituțiilor financiare de informare în aceeași zi, prin intermediul sistemului informațional automatizat de creare și circulație a documentelor electronice între Serviciul Fiscal de Stat și instituțiile financiare, a organului fiscal despre operațiunile între persoanele juridice și/sau întreprinderile cu statut de persoană fizică privind: - activitățile sau tranzacțiile realizate prin virament printr-o operațiune cu o valoare ce echivalează sau depășește 500 mii lei; - extragerile de numerar printr-o operațiune cu o valoare de cel puțin 100 mii lei.” Actualmente, în baza legii privind cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, cât și a Ordinului privind aprobarea Ghidului activităților sau tranzacțiilor suspecte, care cad sub incidența precitate, instituțiile financiare raportează către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în cadrul CNA, tranzacțiile ce depășesc 500 mii de lei achitați prin virament sau 100 mii lei în numerar. Suplimentar, în caz de necesitate Serviciul Fiscal poate să obțină de la instituția financiară informații despre persoana supusă controlului fiscal ori pasibilă de el și documentele referitoare la operațiunile din conturile bancare ale persoanei². Remarcăm că instituțiile financiare sunt supraîncarcate cu atribuții care nu sunt specifice lor și se efectuează gratuit în folosul instituțiilor de stat și reprezentanților statului (executorii judecătorești/administratorii proceselor de insolvență), iar impunerea unor noi responsabilități crează costuri suplimentare pentru instituții financiare.
32.	Codul se completează cu articolul 230¹.	„Articolul 230¹. Interdicția de a părăsi țara (1) În cazul admiterii restanței la bugetul public național în sumă de 100 000 lei de către persoane juridice și în sumă de 5 000 lei de către persoane fizice, organul fiscal este în drept de a aplica interdicția de a părăsi țara față de persoana fizică-cetățean și față de conducătorul

² Art. 226, alin. (5), Cod Fiscal

		/administratorul/persoana cu funcție de răspundere a persoanei juridice, precum și a persoanei fizice care practică activitatea de întreprinzător sau oricărei alte entități ce a admis restanțe față de bugetul public național. (2) Interdicția de a părăsi țara este o măsură de asigurare opțională a stingerii obligațiilor fiscale față de buget și se aplică de către organul fiscal prin emiterea unei decizii, forma și conținutul căreia este aprobată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. (3) Interdicția de a părăsi țara aplicată contribuabilului restanțier va fi anulată imediat și necondiționat de către organul fiscal în cazul în care restanțierul își va onora pe deplin obligațiile fiscale față de bugetul public național sau vor exista alte circumstanțe legale conform cărora urmează a fi anulată interdicția. În cazul achitării restanței prin intermediul instituțiilor financiare amplasate la frontieră a sumei depline a restanței, la prezentarea documentului de plată Poliției de Frontieră, persoanei i se va autoriza părăsirea țării, iar organul fiscal în baza informației privind achitarea sumelor restanței înscrise în sistemul de evidență a Serviciului Fiscal de Stat, va anula din oficiu interdicția de a părăsi țara. (4) Decizia organului fiscal prin care se dispune aplicarea interdicției de a părăsi țara se transmite spre executare Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, numai după luarea de cunoștință de către restanțier prin intermediul poștei sau oricăror surse de informare prevăzute de art.129¹. (5) Procedura de contestare a deciziei privind aplicarea interdicției de a părăsi țara se efectuează în conformitate cu prevederile Codului fiscal.”. Considerăm că introducerea normei respective ar limita drepturile contribuabililor la libera circulație, inclusiv peste hotarele republicii. Conform practicii existente asemenea decizii pot fi luate de instanțele de judecată, dar nu de către autoritatea fiscală. Propunem excluderea integrală a acestui articol.
33.	Articolul 231. Noțiunea și temeiurile tragerii la răspundere pentru încălcare fiscală	Salutăm modificările de ordin redacțional aduse alin. (4) și (5) ale art. 231 în ceea ce privește definirea pragului de semnificație a încălcărilor fiscale atât pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător, cât și pentru persoanele juridice și persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător. Totuși, considerăm că pragul de semnificație a oricărei încălcări fiscale nu ar trebui să reprezinte o suma absolută (i.e. 100/1000 lei), întrucât aceasta contravine principiului echității fiscale care presupune tratarea egală a contribuabililor <u>care activează în condiții similare</u>. Astfel, pentru o companie care are achitări la buget de ordinul milioanelei de lei nu considerăm corectă stabilirea unui prag de semnificație similar celui aplicat unei companii esențial mai mici. Recomandarea noastră în acest sens ar fi stabilirea unei formule unice de calcul a pragului de semnificație pentru toți contribuabilii, care să fie corelată însă cu suma plăților efective către buget a acestora.
34.	Articolul 234. Absolvirea de răspundere pentru încălcare fiscală	Absolvirea de răspundere a contribuabililor pentru diminuarea, calcularea incorectă sau neplata obligațiilor fiscale în baza explicațiilor eronate primite din partea Ministerului Finanțelor și a organelor cu atribuții de administrare fiscală este o măsură pozitivă prevăzută de proiectul de lege. Adițional, propunem ca această măsură să se răsfrângă și asupra explicațiilor publice furnizate prin intermediul Bazei generalizate a practicii fiscale întrucât aceasta are o mai mare arie de acoperire a contribuabililor decât explicațiile nominale furnizate agenților economici și exprimă poziția oficială a autorităților fiscale.
35.	Articolul 257. Încălcarea regulilor de ținere a evidenței contabile și a evidenței în scopuri fiscale	Se completează cu alineatul (5²) cu următorul cuprins: „(5²) Neîndeplinirea cerințelor legislației referitor la alegerea sistemului, metodei de ținere a contabilității, politicii de contabilitate se sancționează cu amendă de 10000 lei.”; Dincolo de faptul că redacția acestei norme care se dorește a fi introdusă este una foarte vagă, nefiind clar alegerea cărui sistem sau metode este vizată, ea este și una destul de abuzivă întrucât potrivit legislației aplicabile organul fiscal nu are atribuții de exercitare a controlului asupra respectării Standardelor de Contabilitate aplicate de contribuabili. În ceea ce privește modificarea <u>alin. (8)</u> prin extinderea sancțiunilor fiscale și pentru cazurile de informare tardivă a organului fiscal despre

		efectuarea intrărilor/ieșirilor de mărfuri/servicii în cazul instiurii postului fiscal, considerăm necesară: definirea exactă a cazurilor de „informare tardivă”, precum și stabilirea unor amenzi diferențiate în cazurile de “neinformare” și “informare tardivă” a organului fiscal despre efectuarea intrărilor/ieșirilor de mărfuri/servicii în cazul instiurii postului fiscal, întrucât aplicarea unei amenzi similare nu crează premise de încurajare a informării, măcar și întârziate, a organului fiscal de către contribuabil. Bineînțeles, amenda pentru „informare tardivă” trebuie să fie inferioară celei pentru „neinformare”.
36.	Completarea cu art. 259¹ . Nerespectarea regulilor privind evaluarea și/sau reevaluarea bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului pe bunurile imobiliare	Considerăm că impunerea obligației de efectuare a evaluării și reevaluării bunurilor imobiliare de către contribuabili în scopuri fiscale nu este binevenită. Stabilirea bazei impozabile privind acest impozit a fost pusă pe seama autorităților statale care în final beneficiază de această sursă de venit și prin urmare schimbarea modalității respective ar veni în contradicție cu acest principiu și ar impune o povară suplimentară pentru agenții economici. Concomitent cu introducerea obligației de evaluare și reevaluare de către agenții economici a bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului pe bunurile imobiliare, care presupune suportarea de către agenții economici a unor costuri semnificative, proiectul de lege vizează introducerea unei amenzi în mărime de 100 mii lei pentru agenții economici care nu respectă această obligație. Considerăm că <u>suma amenzii prevăzute în acest caz este una exagerată</u> , nefiind corelată în nici un fel cu prejudiciul adus bugetului în condițiile nerespectării obligației de (re)evaluare a bunurilor imobiliare, și, respectiv, urmează a fi revăzută. În acest sens propunem de a exclude acest articol din proiectul de lege.
37.	Articolul 260. Nerespectarea modului de întocmire, de prezentare a dării de seamă fiscale și a facturii fiscale, precum și neînregistrarea facturii fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale	Prin completarea art. 260 cu alin. (6), (7) și (8) proiectul de lege prevede introducerea unei amenzi de 50 mii lei pentru: Neprezentarea dosarului prețurilor de transfer în termenul stabilit și/sau orice informații suplimentare; Prezentarea dosarului prețurilor de transfer ce conține informații nefiabile și/sau incomplete. Dincolo de mărimea exagerată a amenzii prevăzute, considerăm necesară revizuirea acestor alineate în vederea specificării exprese a naturii informațiilor suplimentare neprezentarea cărora va atrage aplicarea amenzii vizate, precum și a celor nefiabile și/sau incomplete. În afară de acesta, în spiritul conformării binevoale și încurajării contribuabililor de a respecta normele legale, chiar și cu admiterea unor întârzieri, propunem să fie diferențiată responsabilitatea pentru neprezentarea dosarului prețurilor de transfer, și respectiv prezentarea acestuia cu întârziere, care în mod evident în ultimul caz trebuie să fie mai mică.
38.	Articolul 270. Examinarea contestației	Este binevenită această propunere, dar considerăm că pentru a stabili o echitate și față de contribuabili ar urma ca și la art.216 alin. (8) ”depunerea dezacordului” și 268 alin.(1) ”depunerea contestației” să fie introdus o modificare suplimentară ce ar face referință la ”zile lucrătoare” în loc de ”zile calendaristice”. În vederea evitării tergiversărilor în procesul de contestare fiscală, precum și a ușurinței urmăririi termenelor vizate, considerăm că termenele prevăzute la art. 270 urmează a fi exprimate în zile calendaristice, nu lucrătoare. De asemenea, propunem revizuirea tuturor termenelor prevăzute de atât de CF, cât și de proiectul de lege analizat, cu precizarea expresă pentru fiecare caz în parte a unității de măsură (zile calendaristice/zile lucrătoare).
39.	Articolul 272. Executarea deciziei contestate	Se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Controlul în baza deciziei emise pe marginea contestației privind suspendarea executării deciziei contestate urmează a fi inițiat în termen de 30 de zile.”. Pentru excluderea unor eventuale interpretări/ambiguități propunem de a expune modificarea dată într-o redacție mai clară, și anume: ”Controlul în baza deciziei de suspendare a executării unei decizii contestate urmează a fi inițiat în termen de 30 zile lucrătoare din ziua adoptării deciziei menționate”
40.	Articolul 279. Evaluarea și	(5) Reevaluarea bunurilor imobiliare se efectuează o dată la 3 ani în modul stabilit de Guvern.

	reevaluarea bunurilor imobiliare	Așa cum am menționat și la alineatele de mai sus privind introducerea normei de transmitere a obligației de evaluare și reevaluare a bunurilor imobiliare către contribuabili considerăm și în acest caz că pe același temei, norma în cauză urmează a fi exclusă din proiect.
41.	Articolul 279. Evaluarea și reevaluarea bunurilor imobiliare	Se completează cu alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins: „(7) Începînd cu perioada fiscală corespunzătoare anului 2016, persoanele, indicate în alin.(1) lit.c), sînt obligate să efectueze evaluarea/reevaluarea tuturor bunurilor imobiliare prin intermediul evaluatorilor titulari ai certificatelor de calificare și/sau organelor cadastrale teritoriale și, anual, în termen de pînă la 25 ianuarie a perioadei fiscale următoare celei de gestiune, să prezinte organelor cadastrale, rapoartele de evaluare/reevaluare a bunurilor imobiliare în scopul impozitării, eliberate de către evaluatorii - titulari ai certificatelor de calificare, în modul stabilit de Guvern. Așa cum am menționat și la alineatele de mai sus privind introducerea normei de transmitere a obligației de evaluare și reevaluare a bunurilor imobiliare către contribuabili considerăm și în acest caz că pe același temei, norma în cauză urmează a fi anulată.
TITLU VI (Impozitul pe bunurile imobiliare)		
42.	Articolul 279. Evaluarea și reevaluarea bunurilor imobiliare Articolul 280. Cotele impozitului, alin. (1) Articolul 259¹. Nerespectarea regulilor privind evaluarea și/sau reevaluarea bunurilor imobiliare în scopul aplicării impozitului pe bunurile imobiliare	Potrivit modificărilor propuse, înțelegem că persoanele juridice vor fi obligate să efectueze o dată la trei ani reevaluarea bunurilor imobiliare din contul său. În caz contrar, vor fi aplicate amenzi (100.000 MDL) și cota impozitului imobiliar va crește de 3 ori. Prin modificările operate la aceste articole se instituie o nouă obligație față de persoanele juridice, în conformitate cu care aceste categorii de contribuabili urmează a efectua evaluarea și reevaluarea a bunurilor imobiliare (fiecare 3 ani) în scopul aplicării impozitului respectiv. Costurile de evaluare urmează a fi suportate de către persoanele juridice în cauză. În afară de aceasta, în cazul în care aceste obligațiuni nu vor fi îndeplinite, se preconizează aplicarea atît a sancțiunilor, cît și a unor taxe majorate la calcularea impozitului pe bunurile imobiliare. Luînd în considerare aceste prevederi, ne pronunțăm împotriva promovării acestor norme, luînd în considerare următoarele argumente: Instituirea unor astfel de obligațiuni va genera costuri semnificative pentru contribuabili și nu se încadrează în principiile conformării binevoale a contribuabililor, care presupune onorarea obligațiilor fiscale cu costuri minimale de conformare Luînd în considerare faptul, că evaluările urmează a fi efectuate de diferiți evaluatori independenți, nu sunt excluse situațiile, în care categoriile asemănătoare de bunuri imobiliare ar putea fi evaluate în mod diferit, aplicând în acest sens metode diferite de evaluare, ceea ce va duce la aplicarea diferitor mărimi a acestui impozit și respectiv tratarea neunivocă a contribuabililor Nu sunt prevazute anumite responsabilități față de evaluatorii independenți în situația, în care evaluarea efectuată va fi atît în defavoarea contribuabililor, cît și a statului.
43.	Propunere AmCham: Articolul 285. Furnizarea informației	Dincolo de prevederile propuse în proiectul de lege, propunem următorul subiect nou: Completarea art.285 din Codul Fiscal cu alin. (6) în următoarea redacție: <i>“6) Autoritățile publice și instituțiile finanțate de la bugetele de toate nivelurile, sunt obligate să prezinte subiecților impunerii specificați la art.277 punct 1) litera b) propoziția 2, informația privind valoarea estimată a bunurilor imobiliare transmise în arendă sau locațiune, anual, în termen de pîna la data de 31 mai al anului fiscal în curs. În cazul neprezentării Informației Arendașului sau Locatarului în termenul stabilit, obligația de calculare și plată a impozitului pentru aceste bunuri imobiliare va trece la Locator.”</i> Comentarii: Această completare a Codului fiscal este solicitată din motivul că pe parcursul anilor contribuabilii se confruntă cu mari impedimente în obținerea acestor informații: - se invocă că Informația este confidențială;

		- se transmit date eronate, spre exemplu Valoarea estimată (spre exemplu la un bun care nici nu a fost estimat conform datelor din Registrul OCT); - se solicită plata de 50 lei pentru transmiterea fiecărei Informații (Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău); - Informația se prezintă cu întârziere și contribuabilii sunt nevoiți să prezinte dări de seamă corectate (pentru mai multe subdiviziuni) etc.
44.	Anexa nr. 1 din Legea pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal	Potrivit amendamentelor propuse, se propune majorarea cotelor impozitului funciar pentru terenurile cu destinație agricolă și pentru cele din intravilan și extravilan, cu 15%. Anul 2015 a fost un an secetos și a adus pierderi agenților economici din domeniul agriculturii. Majorarea cotelor impozitului funciar va duce la majorarea costurilor suportate de agricultori și va stopa dezvoltarea de mai departe a agriculturii. Recomandăm anularea acestor amendamente.
TITLU VII (Taxele locale)		
45.	Articolul 291. Obiectele impunerii și baza impozitabilă	Modificarea propusă la art. 291, alin. 1, lit. c) și lit. e) nu e doar o racordare la denumirea corectă a taxelor locale respective. Această corectare, drept consecință, va duce la extinderea bazei impozabile pentru taxele locale. Totodată, conform art. 335, alin 2, lit. e) din Codul fiscal, taxa pentru folosirea zonei drumului public și/sau zonelor de protecție a acestuia din afara perimetrului localităților pentru amplasarea publicității exterioare este inclusă în sistemul taxelor rutiere. Drept urmare, modificarea propusă, ar putea duce la apariția unor obligații duble pentru contribuabili (atât pentru taxe locale, cât și pentru taxe rutiere).
Legea privind protecția consumatorilor nr.105-XV din 13 martie 2003		
46.	Articolul 6, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu literele i) și j) cu următorul cuprins: „i) solicitarea bonului de casă, dacă acesta nu a fost înmînat de către vânzător/prestator în condițiile prevăzute de art.9 lit.f) și art.10 lit.f) și păstrarea lui pînă la ieșirea din incinta unității comerciale sau de prestări servicii unde a fost eliberat; j) beneficierea de bunul achiziționat/serviciul prestat fără plata contravalorii acestuia, în cazul în care vânzătorul/prestatorul nu a respectat prevederile art.9 lit.f) și art.10 lit.f).”	Reglementarea separată a dreptului consumatorului de a solicita bonul de casă (lit. i) propus în proiect) nu este necesară, deoarece acesta deja rezultă din obligația impusă agentului economic de a oferi bonul de casă, reglementat de art. 9 lit. f) și art.10 lit. f) din Lege. Odată ce există această obligație, nimeni nu poate contesta dreptul consumatorului de a cere bonul de casă. Nu este justificat și chiar neînțeles dreptul consumatorului la „păstrarea bonului pînă la ieșirea din incinta unității comerciale sau de prestări servicii unde a fost eliberat”. Acest drept nu va oferi o protecție suplimentară consumatorului, și nici nu va influența în nici un fel asupra obligației agentului economic de a elibera bonul de plată. De asemenea, există multe contracte de consum, încheiate la distanță, adică în afara unităților comerciale. Drept urmare, includerea acestui drept va crea confuzii suplimentare, care nu sunt necesare nici în interesele consumatorului, nici ale statului. Cât privește dreptul propus la litera j) din proiect - nu este clară finalitatea lui. Mai mult, exercitarea unui astfel de drept ar fi imposibilă, deoarece bonul de plată este emis după primirea plății în numerar a prețului. Emiterea unui bon fiscal pînă la efectuarea plății, care ar permite consumatorului să folosească bunul sau serviciul „gratuit”, este practic imposibilă. Drept urmare, opinia noastră este că includerea unor asemenea prevederi nu este justificată și nici necesară, nu creează nici o protecție suplimentară pentru consumatori sau stat, în schimb ar putea crea confuzii în aplicarea normelor de drept care reglementează relațiile dintre agenții economici și consumatori.

Legea fondului republican și a fondurilor locale de susținere socială a populației Nr. 827 din 18.02.2000

47. **Propunere AmCham:**
Articolul 4

Articolul 4 punct 1) litera b) de expus în următoarea redacție:

„transferurile lunare ce urmează a fi efectuate de către persoana juridică care prestează servicii de telefonie mobilă, în mărime de 0,1 la sută din venitul obținut din vânzările aferente acestor servicii pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția veniturilor obținute din prestarea serviciilor de interconectare;”

Argumentare:

Mijloacele acumulate în Fond sunt destinate acordării ajutoarelor persoanelor social vulnerabile și celor sărace.

Contribuția operatorilor de telefonie mobilă în Fondul de susținere a populației a fost introdusă în anul 2000 când serviciile de telefonie mobilă erau **un lux** (2\$ per abonament), în 2007 fiind modificată și stabilită în mărime de 2.5 % din venitul din vânzări de servicii de telefonie mobilă.

În prezent însă serviciile de telefonie mobilă au devenit o **necesitate** și un serviciu ce se cere a fi **cît mai accesibil întregii populații**.

Contribuția preponderentă în veniturile Fondului o constituie transferurile operatorilor de telefonie mobile, ceea ce constituie o **presiune fiscală** majoră pe veniturile din vânzări ale acestora și îi pune în **concurență neloială** cu furnizorii de telefonie fixă și internet providerii care livrează servicii de telefonie prin internet (skype, viber, etc.). Se conturează o tendință tot mai mare de a comunica prin internet și nu prin telefonia mobilă.

Mai mult ca atât, contribuția respectivă se percepe atât din vânzarile cu amănuntul către utilizatorii finali, locali și internaționali, cît și din vânzarile de servicii de interconectare către alți operatori de telefonie mobilă, astfel are loc **taxarea dublă** a veniturilor din servicii de telefonie mobilă.

Legea 1164 / 24.04.97 pentru punerea în aplicare a titlurilor I și II ale Codului fiscal

48. **Propunere AmCham:**
Articolul 24. Dispoziții tranzitorii

Se propune introducerea unui nou alineat cu următorul conținut:

„Băncile comerciale și organizațiile de microfinanțare sînt scutite totalmente de impozit pe venitul obținut din creditele și împrumuturile acordate pe un termen de peste 3 ani și în proporție de 50% – pe venitul obținut din creditele și împrumuturile acordate pe un termen de la 2 la 3 ani. Scutirea menționată se aplică asupra veniturilor aferente finanțării investițiilor destinate achiziționării mijloacelor fixe în scopul utilizării lor în activitatea economică a întreprinderii, contractării lucrărilor de antrepriză și a serviciilor de engineering, achiziționării și prelucrării produselor agricole, proiectării, elaborării, însușirii și implementării tehnicii și tehnologiilor noi, precum și reprofilării și re tehnologizării procesului de producție, sădirii și înnoirii plantațiilor multianuale, achiziționării și punerii la maturație a materiei prime și alcoolului pentru vinuri și divinuri (coniacuri). Modul și condițiile de acordare a scutirii nominalizate se vor stabili conform unui regulament aprobat de Guvern.”

Alineatul (14), art. 24, Legea nr.1164 / 24.04.1997 la care se face referință în prezent în punctul redactat a fost exclus din această lege prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 71 din 12 aprilie 2015.

Prevederea respectivă stabilea anumite facilități la achitarea impozitului pe venit pentru băncile comerciale și organizațiile de microfinanțare, în cazul în care cele din urmă acordă credite/împrumuturi pe termen lung (>3 ani) și termen mediu pentru finanțarea diferitor investiții capitale (spre exemplu, investiții destinate achiziționării mijloacelor fixe în scopul utilizării lor în activitatea economică a întreprinderii etc.).

Recomandăm ca alin. (14) să fie reintrodus în textul Legii, avînd în vedere importanța motivării investițiilor capitale pe termen lung. Reintroducerea respectivei prevederi este în consonanță cu pct. 24, lit. C și pct. 26. lit. A, Capitolul IV. „Dezvoltarea economică, securitatea

		<u>energetică, sporirea competitivității și crearea locurilor de muncă”, Programul de activitate al Guvernului Republicii Moldova 2016-2018.</u>
Codul Vamal al Republicii Moldova		
49.	Articolul 1. Noțiuni principale	Punctul 19¹⁾ „<i>operațiuni de validare</i> – ansamblul operațiunilor care trebuie îndeplinite de către organul vamal în vederea încheierii <u>operațiunii de vămuire</u>, care poate fi efectuată și cu utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor; ” Se recomandă substituirea sintagmei „<i>operațiuni de vămuire</i>” cu „<i>operațiuni vamale</i>”. Codul Vamal definește doar sintagma de „<i>operațiuni vamale</i>”. Utilizarea unei și aceleiași sintagmei pe tot parcursul actului legislativ ar limita riscul aparițiilor ambiguităților în procesul de aplicare a prevederilor vamale.
50.	Articolul 1. Noțiuni principale	Se sugerează eliminarea cuvântului „<i>internațional</i>”, din cadrul sintagmei propuse „<i>mijloacelor de transport internațional</i>” Considerăm nefondată delimitarea mijloacelor de transport în cel considerat „internațional” și cel „național”. Suplimentar, păstrarea redacției propuse de autor ar exclude efectuarea controlului fizic pentru alte mijloace de transport decât cele internaționale.
51.	Articolul 1. Noțiuni principale	Se sugerează eliminarea cuvântului „ <i>național</i> ”, întrucât limitează drepturile persoanei juridice – principal obligat de a garanta tranzitul internațional.
52.	Articolul 49², alin. (1), cif. 4 și 5). Condiții generale de acordare a autorizației	Textul prevederii necesită a fi revizuit în vederea eliminării utilizării cuvântului „suspiciuni” prin substituirea cu criterii și indici concreți. Or, sintagmele „ <i>organul vamal nu are suspiciuni</i> ” și „ <i>nu creează suspiciuni cu privire la buna-credință</i> ” de la acest punct, nu doar că poartă caracter incert, dar acordă organului vamal drept discreționar de acțiune, fapt ce contravine principiului previzibilității și transparenței reglementării activității de întreprinzător, consacrat de art. 4 al Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 și art. 4 al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003.
53.	Articolul 127, alin. (10) și (11). Dispoziții generale aplicabile obligației vamale	Se propune eliminarea alin. (11) din cadrul art. 127, expunând alin. (10) în următoarea redacție: <i>„(10) Termenul de prescripție pentru determinarea obligațiilor vamale este de 4 ani, calculat de la ultima dată prevăzută pentru depunerea declarației vamale. În cazul în care declarația vamală nu a fost depusă, sau a fost depusă conținând informații eronate, sau reflectă fapte ce constituie încălcări ale legislației, termenul de prescripție se calculează de la momentul apariției obligațiilor vamale.”.</i> Considerăm drept abuzivă intenția legiuitorului, întrucât redacția propusă inițial permite Serviciului Vamal de a efectua controlul ulterior al declarațiilor vamale într-un termen nelimitat de la data efectuării operațiunilor comerciale. În același context menționăm că dispozițiile art. 128, Cod Vamal stabilesc faptul că obligația vamală se stinge prin expirarea termenului de prescripție de 6 ani.
54.	Propunere AmCham Articolul 127¹¹. Apariția obligației vamale în alte cazuri	Se sugerează eliminarea ultimei propoziții din cadrul alin. 3, art. 127¹¹: <i>„Totodată, devin plătitori vamali, solidar cu titularul declarației vamale, orice persoane care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației vamale ori care au redactat declarația vamală, <u>dacă acestea știau sau ar fi trebuit să știe că informațiile în cauză erau false sau incorecte.</u>”</i> Argumentare: Considerăm abuzivă norma respectivă, întrucât aplicabilitatea acesteia se extinde peste un cerc extins de subiecți. Ipotiza precum că unii subiecți participanți în cadrul unui exercițiu comercial „<i>ar fi trebuit să știe că informațiile în cauză erau false sau incorecte</i>” fiind una contrară art. 21 (Prezumția nevinovăției) din Constituția Republicii Moldova.

55.	Articolul 130. Restituirea drepturilor de import sau de export plătite sau percepute în plus	Se recomandă eliminarea sintagmei „ <i>de către organul vamal</i> ” din cadrul redacției lit. d), alin. (1) propuse spre consultări publice. Argumentare: Redacția în vigoare a lit. d) prevede dreptul la restituirea drepturilor de import sau de export plătite sau percepute în plus ca urmare a recalculării taxei vamale în urma: comiterii unor erori de calcul atât de către organul vamal cât și de către declarant. Prin acceptarea versiunii prevederii expuse de autor se dezechilibrează raportul drepturilor dintre organul vamal și declarant.
56.	Articolul 174. Formele declarării	La articolul 174, alineatul (1 ¹) se completează în final cu textul „Cazurile în care declarația vamală se depune pe suport de hârtie sunt stabilite de Serviciul Vamal.” Se propune substituirea sintagmei ”Serviciului Vamal” cu „Guvern”.
57.	Articolul 176. Termenul de depunere a declarației vamale	Articolul 176 se completează cu alineatul (1 ²) cu următorul cuprins: „(1 ²) <i>Se permite depunerea declarației vamale anterior datei estimate la care regimul vamal de tranzit urmează a fi încheiat.</i> ” Redacția propusă nu prevede cazurile în care declarația de import depusă anterior încheierii tranzitului se va valida, iar tranzitul din greșeală nu se va încheia. Nu este clar în ce regim vamal se va afla marfa?
58.	Articolul 180¹. Modificarea declarației vamale	Norma propusă este inacceptabilă în măsura în care nu stabilește expres cazurile în care organul vamal va fi în drept a modifica declarația vamală, în caz contrar, există riscul că, organul vamal să acționeze subiectiv, ceea ce va duce la instabilitatea raporturilor juridice ce rezultă din operațiunea de depunere și validare a unei declarații vamale. A se considera în acest caz prevederile art. 180 alin. (2) al Codului vamal, potrivit cărora „ <i>Din momentul primirii, declarația vamală devine act juridic.</i> ”
59.	Articolul 181¹. Controlul ulterior	<u>Articolul 181¹ va avea următorul cuprins:</u> „Articolul 181¹. Controlul ulterior (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale, în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformității declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal, prin audit post-vămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenele de prescripție, stabilit la art.127 al prezentului cod. (3) Procedura controlului ulterior constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor acestuia, prevăzute de prezentul cod și actele normative ale Serviciului Vamal. Controlul ulterior este organizat și efectuat prin forme (control general, control parțial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) și metode de control (control total, control selectiv, control electronic). (4) În termenul prevăzut la alin.(2), organul vamal verifică toate documentele, registrele și evidența referitoare la mărfurile provenite din comerțul internațional sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operațiunile menționate, sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri, sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut controlul fizic sau prelevarea de eșantioane a mărfurilor, dacă acestea mai pot fi identificate. (5) Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra onora și aceluiași impozite și taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepția cazurilor când efectuarea controlului ulterior repetat se impune de: - comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia; - examinarea contestațiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acțiunii colaboratorului vamal; - reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate; - auditul activității organului vamal de către organul ierarhic superior; - situația în care, după efectuarea controlului ulterior, au fost depistate semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior

		precedent; - efectuarea unui control prin contrapunere. Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la fața locului, în legătură cu auditul activității organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerințelor prezentului articol. (6) Controlul ulterior inițiat sau aflat în curs de inițiere, urmează a fi încheiat printr-un raport, dacă: a) persoana în adresa căreia urmează a fi inițiat sau a fost inițiat controlul ulterior a fost lichidată; b) persoana în adresa căreia urmează a fi inițiat sau a fost inițiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informația de care dispune organul vamal este insuficientă și nu permite regularizarea situației. (7) Dacă după controlul ulterior rezultă că dispozițiile ce reglementează destinația vamală respectivă au fost aplicate eronat din cauza prezentării unor informații inexacte, false sau incomplete, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, indiferent de nivelul și forma de control vamal aplicat anterior. (8) Organul vamal stabilește modelul documentului necesar regularizării situației, precum și instrucțiunile de completare ale acestui document. (9) În cazul în care se constată apariția unei obligații vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferențele în minus sau rambursează sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.” Redacția alineatului (7) produce efecte și oferă dreptul organului vamal nelimitat să regularizeze situația indiferent de natura, sursa sau cauza erorii. În situația în care mărfurile au fost vămuite prin aplicarea controlului documentar și fizic, divergențe nu au fost constatate, însă în cadrul controlului ulterior organul vamal își schimbă opinia vis-a-vis de clasificarea tarifară a mărfurilor respective, eroarea nu poate fi imputată declarantului, precum și aplicarea penalităților este ilegală. Astfel, dacă se constată în cadrul controlului ulterior că poziția tarifară a fost stabilită eronat, însă în momentul vămuirii mărfurilor s-a efectuat controlul documentar și/sau fizic (culoarul galben sau roșu), în lipsa unor informații noi care denotă caracterul ilicit al acțiunilor declarantului, organul vamal nu este în drept să perceapă penalități de întârziere aferente. De redactat după cum urmează: după cuvântul ”eronat” se introduce sintagma ”din cauza prezentării unor informații inexacte, false sau incomplete”. <i>Comentariile sus-menționate vizează și art.181¹, art.202¹ și art.202² din Codul vamal al proiectului de lege.</i>
60.	Articolul 184³, alin. (3). Autorizarea procedurilor simplificate	Se recomandă substituirea sintagmei „acceptării” cu „recepționării”. Redacția propusă în cadrul documentului de politică fiscal vamală pentru anul 2016 instituie un mecanism opac de interacționare a agentului economic cu Serviciul Vamal, tergiversându-se procedura de emitere a autorizației. Acest fapt contravine principiilor de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător stipulate în art. 5, lit. g), Legea nr. 160, din 22.07.2011. Adicional art. 6. prevede că termenul de eliberare a actelor permissive se stabilește din momentul depunerii cererii.
61.	Articolul 195³, alin. (2). Condițiile pentru acordarea statutului de AEO	Se recomandă eliminarea amendamentului „<i>la alineatul (2), cuvântul ”recepționării” se înlocuiește cu cuvântul “acceptării”;</i>” Redacția propusă în cadrul documentului de politică fiscal vamală pentru anul 2016 instituie un mecanism opac de interacționare a agentului economic cu Serviciul Vamal, tergiversându-se procedura de emitere a autorizației. Acest fapt contravine principiilor de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător stipulate în art. 5, lit. g), Legea nr. 160, din 22.07.2011. Adicional art. 6. prevede că termenul de eliberare a actelor permissive se stabilește din momentul depunerii cererii.
62.	Articolul 202¹, alin. (19), (20) Auditul postvămuire	Considerăm excesive normele actuale din cadrul art. 2012 alin. (19) și (20) care dispun derularea auditului post-vămuire chiar dacă ordinul de efectuare a acestuia a fost contestat sau suspendat de către instanța de judecată, astfel recomandând excluderea acestora. Dispozițiile art. 21 alin. (1) și alin. (2), Legea nr. 793 din 10.02.2000, stipulează ”<i>Suspendarea executării actului administrativ contestat poate</i>

		<i>fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu”. În aceeași ordine de idei, Hotărârea Curții Constituționale nr. 18 din 11.12.2012, stipulează că contenciosul administrativ, în calitate de instituție juridică, are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere din partea autorităților publice, apărarea drepturilor persoanelor în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, precum și asigurarea ordinii de drept. Ulterior se menționează „[...] În vederea asigurării unui proces echitabil, art. 21 din Legea contenciosului administrativ acordă persoanei, concomitent cu înaintarea acțiunii, posibilitatea de a solicita instanței de contencios administrativ suspendarea executării actului administrativ contestat.”.</i>
Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal		
63.	Articolul 2. Noțiuni de bază Articolul 10. Metodele de determinare a valorii în vamă a mărfii	Se introduce noțiune nouă cu următorul cuprins: <i>„valoarea reală”- prețul mărfurilor stabilit în cadrul unei tranzacții comerciale externe și compatibil cu prețul mărfurilor identice sau similare vândute sau oferite spre vânzare în condiții de deplină competitivitate.”.</i> Articolul 10, se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: <i>„3) Valoarea în vamă a mărfurilor importate pentru care se calculează drepturi de import se bazează pe valoarea reală a acestor mărfuri sau a mărfurilor similare și nu se bazează pe valoarea mărfurilor produse pe teritoriul Republicii Moldova sau pe valori arbitrare sau fictive.”.</i> <u>Se recomandă retragerea amendamentelor precitate.</u> Argumentare: Noțiunea de „valoare reală” se utilizează în legislația și activitatea vamală a altor state (fiind inventată în SUA), fiind aplicată doar în scop de <u>protecție a producătorilor autohtoni</u>. Aceasta se aplică cu titlu de excepție (de exemplu – temporar, sezonier), în calitate de măsură antidumping. Modul în care alin. (3) al art. 10 propune să fie aplicată această noțiune înseamnă de fapt o anulare a celor șase metode de stabilire a valorii în vamă și înlocuirea (legalizată!) acestora cu prețuri de referință. Exemplu: În virtutea anumitor circumstanțe specifice (marfa mai puțin calitativă, reduceri, uzură morală etc) o companie din Moldova poate procura și importa în țară o marfă cu un preț de 100 lei per unitate. Însă în alte circumstanțe, marfă similară costă 200 lei per unitate. Nici într-o ipoteză, nici cu un document justificativ, importatorul nu va fi admis să facă import cu 100 de lei. Doar „în baza valorii reale”! De asemenea, este confuză aplicarea respectivei prevederi în cazul în care marfa este procurată în cadrul unei burse, prețul acestora variind zilnic. Art. 126 al Constituției, declară economia Republicii Moldova ca economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă, în care Statul trebuie să asigure, printre altele, libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție și inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine. Așadar, în viziunea AmCham, amendamentele respective distorsionează inclusiv libera concurență pe piață.
64.	Propunere AmCham: Articolul 28. Scutirea de taxa vamală	<u>Se propune adoptarea în redacție nouă art. 28 lit. q¹) cu următorul conținut:</u> <i>„q¹) mărfurile introduse în Republica Moldova de către persoane juridice în scopuri necomerciale și plasate sub regimul vamal de import, cu valoarea în vamă care nu depășește 22 euro pentru un import și care nu include cheltuielile prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a), cu condiția că aceste cheltuieli să fie distincte. În cazul în care valoarea mostrelor de mărfuri depășește limita neimpozabilă indicată, taxa vamală se calculează pornind de la valoarea în vamă a mostrelor de mărfuri, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora. Scutirea de taxa vamală nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402,</i>

		2403;” <u>Se propune adoptarea în redacție nouă art. 28 cu lit.q³), cu următorul conținut:</u> „q³) mostrele de mărfuri. Pentru a beneficia de scutire, mostrele de mărfuri trebuie să fie de nefolosit prin rupere, perforare sau marcare clară și permanentă sau prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre. Scutirea de taxa vamală nu se aplică produselor alcoolice de la pozițiile tarifare 220300, 2204, 2205, 220600, 2207, 2208, parfumurilor și apelor de toaletă de la poziția tarifară 330300, tutunului și produselor pe bază de tutun de la pozițiile tarifare 2401, 2402, 2403;”. Argumentare: <u>Mostre</u> În cadrul relațiilor comerciale într-o economie în dezvoltare, un proces firesc este perfecționarea continuă a tehnologiilor de producție și oferta pe piețele externe a mărfurilor produse. Aceasta, pe lângă alte modalități, are loc prin prezentarea de mostre a materialelor și produselor finite. Anul precedent au fost adoptate prevederi care permit importul mostrelor fără perceperea TVA, taxelor vamale și a accizelor, însă acestea au o natura foarte restrictivă care instituie o serie de formalități de prisos (limita valorii a mostrelor, un mod specific de întocmire a invoice-urilor și documentelor de însoțire etc.). Această stare de lucruri duce la faptul că agenții economici nu se pot folosi de scutirile în cauză. De regulă, mostrele nu aduc companiilor nici un beneficiu direct, acestea sunt marcate sau nu conțin o serie de atribute necesare să fie pasibile revânzării. Astfel, impunerea acestui proces cu cheltuieli adăugătoare va afecta rentabilitatea și utilitatea acestuia, care ca efect final va influența negativ dezvoltarea comerțului interior și exterior. <u>Bunuri cu o valoarea nesemnificativă</u> În același context apare și problema bunurilor care nu cad sub incidența definiției de mostre fără valoare comercială și nu pot beneficia de scutirile prevăzute de Hotărârea de Guvern 1140. Astfel, în unele cazuri pentru atingerea scopului de reprezentare a produsului propriu-zis, mostrele nu pot fi deteriorate sau mutilate (spre exemplu, un agent economic importă 10 pixuri de tip diferit, pentru aprecierea calității și potențialului de vânzare pe piață). Pentru asemenea situații Codul Fiscal și Legea cu privire la tariful vamal prevede că T.V.A. și taxele vamale nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale dacă valoarea în vamă a acestor mărfuri nu depășește suma de 100 de euro. Însă, conform art. 11 Legii cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: - costul transportului; - cheltuielile suportate de cumpărător; - redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat; Prin urmare, chiar în cazul când valoarea mărfii importată sau exportată în calitate de material de probă este una simbolică, celelalte cheltuieli aferente (costul serviciilor de transport și asigurare) depășesc din start de minimusul de EUR 100. Acest fapt duce la necesitatea devamării acestor mostre, care generează o serie de cheltuieli: - În cazul importului: costul serviciilor a brokerului vamal, taxa pentru proceduri vamale, taxa de import, TVA.
65.	Propunere AmCham: Excluderea taxei pentru proceduri vamale	<u>Se propune excluderea din cuprinsul Legii privind tariful vamal, dar și al Codului vamal a taxei pentru toate procedurile vamale</u> Argumentare: Conform prevederilor art.195 alin. (1) al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și

		Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, „Începând cu data de 1 ianuarie a anului următor intrării în vigoare a prezentului acord, părțile interzic aplicarea unor taxe administrative cu un efect echivalent cu cel al taxelor vamale la import sau la export și a altor redevențe”. Mai mult, această cerință derivă nemijlocit și din cuprinsul art. VIII pct.1 lit. a) a Acordului general pentru tarife și Comerț (GATT 1994), potrivit căruia „Toate taxele și impozitele cu orice caracter impuse de Părțile contractante la sau în legătură cu importul sau exportul se vor limita la costul aproximativ al serviciilor prestate și nu vor reprezenta o măsură protecționistă indirectă pentru produsele naționale sau o impunere a importurilor sau exporturilor în scopuri fiscale.” Accentuăm necesitatea respectării prevederilor art. 195 alin. (2) al Acordului de Asociere RM - UE (taxele și redevențele să nu poată fi impuse decât pentru serviciile furnizate la cererea declarantului, în afara condițiilor normale de lucru, a programului de lucru și în alte locuri decât cele menționate în reglementările vamale, precum și pentru orice formalități legate de aceste servicii și necesare pentru un astfel de import sau export).
66.	Propunere AmCham: Implementarea mecanismului de amânare a plății drepturilor de import	Prin scrisoarea nr. 36 din 23 iunie 2015, AmCham Moldova s-a expus asupra efectelor benefice ale implementării mecanismului de amânare a achitării drepturilor de import asupra circuitului internațional de mărfuri, aducând o serie de argumente în acest sens. Ulterior, în cadrul ședinței Consiliului Economic de pe lângă Primul-ministru, din 8 iulie 2015, Prim-ministrul interimar Natalia Gherman a dat indicații de a „elabora propuneri pentru implementarea mecanismului de amânare a plăților la drepturile de import, fapt ce va facilita implementarea deplină a procedurilor simplificate ale UE pentru agenții economici autorizați...”. Ulterior, în septembrie 2015, Ministerul Finanțelor informa AmCham Moldova asupra faptului că se analizează oportunitatea introducerii conceptului respectiv în legislația vamală națională prin prisma impactului asupra bugetului public național, și al agenților economici³. Implementarea mecanismului precitat este importantă nu doar prin prisma facilitării comerțului transfrontalier, dar și în vederea armonizării legislației naționale la aquis-ul comunitar. Conform prevederilor din anexa XXVI a Acordului de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană, Republica Moldova urmează în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a acordului să armonizeze legislația națională cu dispozițiile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2913/92. Implementarea etapizată a conceptului: (I) pentru companiile deținătoare de certificate AEO, și (II) pentru toți agenții economici; ar oferi autorității publice o perioadă de testare a mecanismului pe o categorie infimă de agenți economici, cu grad de credibilitate sporită.
67.	Propunere AmCham: Reformarea depozitelor provizorii / „terminalelor vamale”	AmCham Moldova a aplicat o abordare inclusivă în vederea inițierii reglementării „terminalelor vamale” prin oferirea acestora a unui statut legal. Așadar, studiul efectuat la solicitarea AmCham denotă necesitatea reglementării „terminalelor vamale” ca precondiție a implementării unei alte serii de reforme ce ar deriva în facilitarea desfășurării comerțului transfrontalier⁴. Ulterior, sub egida Serviciului Vamal, cât și cu participarea proiectului USAID BRITE și misiunii de asistență EUBAM, au fost elaborate și coordonate o serie de amendamente (la nivel de acte legislative și normative) menite să reglementeze terminalele vamale ca „depozite provizorii”. Remarcăm că amendamentele elaborate sunt aliniate la cele mai bune practici din cadrul Uniunii Europene.

³ Scrisoarea nr. 14/1-06/249 din 16 septembrie 2015

⁴ Reglementarea Competenței teritoriale a Organelor Vamale și a Statutului Terminalelor Vamale în Moldova, GDC Solutions Georgia, 2014